

[Maisted]

on. Men et byggefirma kan altså finde én grund til 16,9 mill. kr. Jeg vil gerne have oplyst af udenrigsministeren, om det er det samme firma, der vil give 17,5 mill. kr. for vores grund.

Kendsgerningen er, at folketinget er blevet vildledt af udenrigsministeren, og det synes jeg nok er på sin plads at man får fremdraget.

Svend Andersen (Rosk. a.) (FP):

Jeg skal helt afholde mig fra at holde en stor udenrigspolitisk tale. Jeg er bange for, at selv om det skulle lykkes mig rent undtagelsesvis at sige noget begavet, så vil hverken Carter, Bresjnev, Begin, Ian Smith eller andre rette sig efter, hvad jeg måtte finde på at sige, og verden ville altså på trods af min tale fortsætte med at gå sin skæve gang. Jeg vil altså i modsætning til andre afholde mig fra at fortælle alverdens lande, hvordan de skal opføre sig, og hvordan de ikke skal opføre sig.

Det, jeg vil sige noget om, er, at en dansk statsborger er blevet bestjålet af en regering, som vi yder finansiel, skatteyderbetalt støtte til. Sagen er følgende:

En dansk statsborger ved navn Poul Mathiassen, der sejlede i en båd fra Sydafrika mod Danmark, blev i havnebyen Mossamedes, der ligger i Angola, overfaldet af det angolanske politi, som var ledsaget og assisteret af en cubansk havneofficer. Herefter var han fængslet i 6 måneder. Ved afrejsen fra Angola var det umuligt for ham at få udleveret sine ejendele, der bl. a. bestod af følgende: kontanter til en værdi af ca. 13.000 kr., værktøj for ca. 10.000 kr., skøde på en ejendom, kasser indeholdende personlig beklædning, gultvæpper og andre personlige effekter. Med andre ord: den angolanske regering tyvstjæler fra en dansk statsborger. Det oplyses i øvrigt, at cubanske officerer fører tilsyn med Angolas fængsler og aflægger hyppige besøg heri.

Det, jeg ønsker, er følgende: jeg vil bede udenrigsministeren om straks i dag at sende en telex til regeringen i Angola, hvori man klart fortæller den, at Danmark ikke vil give nogen som helst form for bistand til regeringer, der stjæler fra danske statsborgere, og at man derfor må forlange, at regeringen i Angola straks udleverer de nævnte effekter eller

kommer med en særdeles god forklaring på, hvorfor man ikke ønsker dette. Med alle de rosende ord, vores udenrigsminister har tildelt dette tilsyneladende tyvagtige styre og dets herremænd, cubanerne, må det være en smal sag for udenrigsministeren at få klaret dette lille problem.

Jeg forventer selvfølgelig, at udenrigsministeren svarer positivt på mit andragende; i modsat fald vil jeg forsøge at pålægge ministeren det gennem et forslag om motiveret dagsorden.

Uwe Jensen (Ribe a.) (FP):

Jeg vil gerne beskæftige mig et øjeblik med statshandelsflådernes dumpingpolitik. Vi har i de senere dage hørt, at konkurrencen med statshandelslandenes stadig voksende handelsflåder, hvis priser ikke fastsættes ud fra almindelige lønsomhedskriterier, volder europæisk og dansk skibsfart store problemer. De vestlige landes redere ser med stigende bekymring på Comecon-flådernes ekspansion på de vestlige fragtmarkeder til priser, der i reglen ikke er omkostningsbestemte.

Problemet forværres yderligere af, at de vestlige handelsflådernes adgang til fragter i Comecon-landene er stærkt begrænset og normalt kun mulig gennem bilaterale aftaler. Især Sovjetunionen praktiserer en skibsfartspolitik, der i de senere år i høj grad har vanskeliggjort den frie og lige konkurrence. Sovjetunionen har i dag den største konventionelle flåde i verden, nemlig omkring 7 mill. BRT, og den sovjetiske handelsflåde er på 18 år rykket op fra nr. 26 til nr. 6. Grundlaget for denne stærke ekspansion er en bevidst og hidtil effektiv skibsfartspolitik fra Sovjetunionens side. Den sovjetiske skibsfartspolitik sigter mod at transportere varer på de sovjetiske skibe ved systematisk at købe fob. og sælge cif., samtidig med at man foretager dumping af fragtraterne ved sejlads mellem tredjelande, idet de sovjetiske rater ikke er baseret på kommercielle beregninger, da de sovjetiske rederier i vidt omfang ikke belastes af en række omkostninger, der normalt følger med rederierhvervet. F. eks. indregnes skibsbygningsomkostninger, forsikringsomkostninger o. lign. ikke, ligesom de sovjetiske lønninger ligger væsentligt under fællesmar-